

ellenszemet jelent önképzésünkben, imaéletünkben és apostoli tevékenységünkben.

Mivel itt nem a védekezés megoldásait adjuk, csupán az ellenerők felvázolását, ezért éppen csak felvetjük a kérdést: Mi jobb? Szélvédő gátakat építeni, esetleg átmenetileg kitérni a fő szélirányból, avagy éppen fül-dugót használva kifogni a szelet a vitorlából?...

DRYP

KERTI NAPLÓ FEBRUÁR VÉGÉN ÁPRILISRA...

Mire olvasók elé kerülnek ezek a betűk, az időszerű kerti teendők közül a lemosó permetezés ideje már bizonyára elkésett. Bár ki tudja. Volt olyan tél-tavaszi, amikor a márciusi nemzeti ünnepre hó takarta a duzzadó rügyeket. Az idej langyos télben már márciusra piros bimbós rügyekkel rakódtak be a hajtások, lemosó permetezésre pedig ez az utolsó pillanat, sőt őszi és kajszi barack esetében már ekkor el is késtünk. Mert ezek a gyümölcsfák különösen érzékenyek a rézre és a lemosó permetezőszerek egyik gyakori komponense a réz a kén mellett. Ezért ilyentájt már csak metszőollóval akadhat dolga a kertészkedvű kiskertgondozóknak, no meg a konyhakertben lesznek inkább teendői. Milyenek? Áprilisban már zöldellnek a borsó levelek – már aki időben elvetette, de még most is lehet vetni, hogy legyen mindig friss belőle a konyhára. Nagyüzemben ezt zöld futószalagnak nevezik és a betakarítási munkacsúcsot húzzák szét vele. Ilyen késői borsóvetésnél érdemes a melegigényesebb fajtákból – főként a velőborsók közül – válogatnunk. Pótolhatjuk az elmaradt kora tavaszi vetéseket is, elsősorban a hidegtűrő zöldségnövényekkel kezdve, úgymint a hagyma, fejes saláta, petrezselyem és sárgarépa, vagy spenót és sóska, esetleg hónapos retek.

Akiknek ezeket már márciusban sikerült elvetni, azoknak inkább az egyelésükre kell gondolni, nehogy sok apró, egymásba csavarodott répán bosszankodjon, amikor levesbe valót akar majd kihúzgálni a sorokból. Az egyelés aprólékos, sok türelmet igénylő éppen ezért sokszor elhanyagolt munka, pedig nagyon fontos feladat a konyhakertben. Csökkenthetjük ezt a térdeplős, hajlogatós munkát a drázsírozott magok használatával, de még ilyenkor is érdemes odafigyelni a vetésünk „sorolására”. A sárgarépa és petrezselyem bizony hosszú idő – alkalmasint 3-4 hét – múlva bújik elő, amit adott esetben még a langyosabb tavaszi hőmérséklet sem igen gyorsít fel. A drázsírozott magoknak pedig több nedvességre is szükségük van a csírázáshoz, ezért még az is előfordulhat, hogy ilyen vízbő év után kelesztő öntözésre szorulnak.

Vállalkozóbb kedvű kertészek a hónap végén megpróbálkozhatnak a paradicsom, paprika esetleg uborka úgynevezett helyre vetésével is. Ennek sikerében azok bízhatnak, akiknek a kertjük könnyen felmelegedő talajú, napos fek-

vésű. Mivel a kelésük is több kockázattal jár a kívánt tőszám 2-3-szorosával számoljuk az elvetésre szánt magvakat, és arra is számítsunk, hogy később fognak termést hozni. Ennyit a konyhakerttről. És ha már a házi-kert úgymond kézműves termékeiről esett szó, hadd hozzam szóba a nagyüzem iparszerű élelmiszer-termelését is. Merthogy jószorom úgy hozta, részt vehettem egy precíziós konferencián, ahol megtudhattuk a jövő – már-már scifibe illő – mezőgazdasági munkálatainak kényelmét. Az első, már rojtosra csépelte lózungja minden ilyen konferenciának az emberiség növekvő – közeljövőben tízmilliárdra becsült – létszámának élelemmel történő ellátása, hivatkozással a milliárdos éhező tömegekre. Mintha nem éppen annyian éheztek volna arányaiban a 2-3-5 milliárdos létszámunkból annakidején is, mert a fejlődés motorjaként emlegetett többlet termelés-fogyasztás egy részét akkor is, ma is veszni hagyjuk, vagy megsemmisítettük, elpazaroltuk. Volt, amikor látványosan a tengerbe szórtuk. Mert talán inkább az adzsi-t – Gyurka bácsi új szóalkotását – kellene bevezetni az embertelen termelés helyett. Szó szerint embertelen, de átvitt értelemben is az – mert a mezőgazdasági termeléshez sem kell már ember, elvégzik helyette a robotok – GPS vezérelte traktorok, munkagépek, drónok és más informatikai s számítógépprogramok irányította technikák, kütyük, ahogy ma mondják a közbeszédben. És embertelen úgy is a csirkeés sertéstartás – nevezhetnénk termelésnek ugyan – vagy éppen a tejtermelés „dréncselezett” tehennel.

Amikor a sertés, vagy tehén egyedenként számítógépes program áldozata lesz, s az oldalába döfött dréncsővön, jobb esetben szájon át töltik bele az emésztéshez szükséges enzimeket (vajh honnan?), hogy jobban hasznosuljon az elfogyasztott takarmánya majd tejjé alakítva. Talán ez is kimeríti az állatkínzást annyira, mint a tolltépés a dunnyhába, vagy a gyapjú nyírása a birkán, amiért az állatvédők oly lelkesen tüntetnek, hogy a láncon tartott kutyák esetét már ne is említsem. A csirke-nevelés – amely 36 nap alatt éri el vágósúlyát s életét szinte álló helyzetben tölti el, hiszen egy négyzetméteren 15-20 db szorong, míg a „vágóhidra” kerül